

ନାନୀ ଗୋପାଳ ପଲ

ବନାମ

ଟି. ପ୍ରସାଦ ସିଂହ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ମାର୍ଚ୍ଚ 6, 1995

[କେ. ରାମାସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ବି. ଏଲ. ହଂସାରିୟା, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିସ୍ୱୟ]

ଦେଖାନୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତା, 1908 : ଆଦେଶ 21 ନିୟମାବଳୀ 89 ଏବଂ 90 ।

ନ୍ୟାୟାଳୟ ଡିଜି- ଏହାର ନିଷ୍ପାଦନ - ନିଲାମ ବିକ୍ରି - ପରିଚାଳନାରେ ବେଆଇନତା-
ବିକ୍ରୟ ବ୍ୟର୍ଥ ହେଲା ।

ଏକ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଡିଜି କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ସମୟରେ ଜଣେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଗ୍ରହଣକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଏକ ନିଲାମ ବିକ୍ରୟରେ, ଆବେଦନକାରୀ ସର୍ବାଧିକ ନିଲାମ ବିକାଳି ଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ବିକ୍ରୟ ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇଥିଲା । ଏହା ପରେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ ଏହି ମକଦ୍ଦମାରେ ସାମିଲ କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଉକ୍ତ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଜଣେ ଏକକ ବିଚାରପତି ଏହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ । ଆବେଦନ ଉପରେ ଏକ ଦୁଇଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ସମୟରେ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ଏକକ ବିଚାରପତି ଯେଉଁ ଭାବରେ ଏହି ମାମଲା ପରିଚାଳନା କରିଥିଲେ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଉଚ୍ଚତର ପ୍ରସ୍ତାବ ଥିବାବେଳେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିକ୍ରୟ ସମ୍ପନ୍ନ ଆଦେଶ ପାରିତ କରିଥିଲେ, ସେହି କାରଣରୁ ଏହି ବିକ୍ରୟ ବ୍ୟର୍ଥ ହୋଇଥିଲା ।

ଏହି ଅଦାଲତରେ ଆବେଦନ କରି, ଦୁଇଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠ ଦ୍ୱାରା ଦର୍ଶାଯାଇଥିବା ବେଆଇନତାର ସ୍ୱତଃପ୍ରବୃତ୍ତ ନ୍ୟାୟିକ ସଜ୍ଞାନ ନେଇ ଏବଂ ବିକ୍ରୟ ଏବଂ ନିଶ୍ଚିତକରଣକୁ ଖାରଜ କରି, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଥିଲେ :1. ସାଧାରଣତଃ ଆଦେଶ 21 ନିୟମ 89 କିମ୍ବା 90 କିମ୍ବା CPCର ଧାରା 48 ଅଧୀନରେ ଏକ ଆବେଦନ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ବିକ୍ରୟକୁ ବାତିଲ କରିବା ପାଇଁ ଅବଧି ମଧ୍ୟରେ ଦାଖଲ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ସେହି ପ୍ରକ୍ରିୟା ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ; କିନ୍ତୁ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ କିମ୍ବା ଅପିଲୀୟ ନ୍ୟାୟାଳୟ ବିକ୍ରୟ ପରିଚାଳନାରେ ହୋଇଥିବା କ୍ଷତ୍ତ୍ୱ ଏବଂ ପ୍ରକଟିତ ବେଆଇନ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ନୀରବ କିମ୍ବା ଅସହାୟ ଦର୍ଶକ ହୋଇ ରହିବେ ନାହିଁ ।

2. ଏହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏକକ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଅନୁମୋଦିତ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଗ୍ରହଣକାରୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା କରାଯାଇଥିବା ବିକ୍ରୟର ବୈଧତାକୁ ବ୍ୟର୍ଥ କରିବା ପାଇଁ ଏହି ପରିସ୍ଥିତି ଯଥେଷ୍ଟ । ବିକ୍ରିର ନିଶ୍ଚିତକରଣ ବେଆଇନ ଥିଲା । ଆବେଦନକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ପଠାଇ ଦିଆଯାଇଛି ଏବଂ ଉପଯୁକ୍ତ ଏକକ ବିଚାରପତି ବିକ୍ରିର ଉପଯୁକ୍ତ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ପରେ ଖୋଲା ନିଲାମ ଦ୍ଵାରା ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ବିକ୍ରୟ ପରିଚାଳନା କରିବାକୁ ଅଗ୍ରସର ହେବେ, ଯାହା ଦ୍ଵାରା ସମସ୍ତ ଇଚ୍ଛୁକ ନିଲାମ ତକାଳି ବିକ୍ରୟରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରିବାର ସୁଯୋଗ ପାଇବେ ।

ଦେଖାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା : ଦେଖାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 4007/1995 ।

A. ସଂଖ୍ୟା 572/91 ରେ (T.C. ମକଦ୍ଦମା ସଂଖ୍ୟା 2/1966)ରେ କଲିକତା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 2.3.94 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଏଚ୍. ଏନ୍. ସାଲଭେ, ଏସ୍. ଗଣେଶ, ପ୍ରତାପ ଭେନ୍ନୁଗୋପାଳ ଏବଂ କେ. ଜେ. ଜନ୍ ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ସୋଲି ଜେ. ସୋରାବଜୀ ଏବଂ ରଣଜିତ କୁମାର ।

ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 4ଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଜି. ଏଲ୍. ସାଜୀ, ଆନନ୍ଦ ଅଗ୍ରୱାଲା ଏବଂ କୁମାରୀ ରାଧା ରଞ୍ଜାସ୍ଵାମୀ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା :

ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

ଏକ ପ୍ରାଥମିକ ବିଚାରାଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ, ବନ୍ଧକ ସମ୍ପତ୍ତିର ପୁରୋବନ୍ଧ ଏବଂ ବିକ୍ରୟ ପାଇଁ ହନୁମାନ ଫାଉଣ୍ଡେସନ୍ ଲିମିଟେଡ୍ ବିରୋଧରେ ଯୁନାଇଟେଡ୍ ବ୍ୟାଙ୍କ ଅଫ୍ ଇଣ୍ଡିଆ ଦ୍ଵାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ମକଦ୍ଦମା ସଂଖ୍ୟା 2/1966 ରେ, ନ୍ୟାୟାଳୟର ଗ୍ରହଣକାରୀ ବନ୍ଧକ ଜମିକୁ ବିକ୍ରି କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ ଆବେଦନକାରୀ 60 ଲକ୍ଷ ପାଇଁ ସର୍ବାଧିକ ନିଲାମ ତକାଳି ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ସେ 5 ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । 29 ଅଗଷ୍ଟ 1990 ରେ ତାଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ବିକ୍ରୟ ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇଥିଲା । ଏହା ପରେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 ଏବଂ 2କୁ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରାଯାଇଥିଲା କିନ୍ତୁ ଏକକ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଆବେଦନ

ଉପରେ, ସେମାନଙ୍କୁ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ କରିବା ସମୟରେ, ଦୁଇଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠ ଏକକ ବିଚାରପତିଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ଏହି ଆବେଦନର ବିଷୟ ହୋଇଥିବା 2.3.92 ତାରିଖର ଆଦେଶ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରଶ୍ନରେ ଥିବା ସମ୍ପତ୍ତିରୁ ବେଦଖଲ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ ଶୁଣନ୍ତୁ ।

ଆବେଦନର ସମାଧାନ କରି ଦୁଇଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ, କମ୍ପାନୀ ଆଇନ ମାମଲାରେ ବିଚାର କରୁଥିବା ଏକକ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ତାଙ୍କ ପ୍ରକୋଷ୍ଠରେ ଆଦେଶ ପାରିତ କରାଯିବା କାରଣରୁ ଏହି ବିକ୍ରୟ ବ୍ୟର୍ଥ ହୋଇଥିଲା ଏଣୁ :

“ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ପାଇଁ ଏହା ଯଥେଷ୍ଟ ହେବ, ଯଦି ଆମେ ବିଚାରାଦେଶ ପାରିତ ହେବାର ପରବର୍ତ୍ତୀ ବିଭିନ୍ନ ତାରିଖରେ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ମାମଲାଟିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ 60 ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ମୂଲ୍ୟରେ ଇଚ୍ଛୁକ କ୍ରେତା ନାନୀ ଗୋପାଳ ପଲ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ସମ୍ପତ୍ତି ବିକ୍ରୟ ସମ୍ପର୍କିତ ବିଭିନ୍ନ ଆଦେଶ ପାରିତ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ ଅଧିକ ମୂଲ୍ୟ ଏବଂ ପରିମାଣର କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତାବ ଥିଲା, ତାହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବା ପାଇଁ ଆମେ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ କରିବା । ନ୍ୟାୟିକ ସମ୍ପତ୍ତି ଆମକୁ ପଦ୍ଧତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅଧିକ ମତ୍ତବ୍ୟ ଦେବାରୁ ବାରଣ କରିଥାଏ । ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଗୌର ରାୟଚୌଧୁରୀ, ଗ୍ରହଣକାରୀଙ୍କୁ ଇଚ୍ଛୁକ କ୍ରେତାଙ୍କ ସମ୍ପର୍କିତ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ ଇଚ୍ଛୁକ କ୍ରେତାଙ୍କ ସହିତ ଚୁକ୍ତିନାମା କରିବାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଧିକାର ଥିଲା । ଯଦି ଏହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପ୍ରସ୍ତାବ ଥାଆନ୍ତା, ତେବେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏପରି ପ୍ରସ୍ତାବଗୁଡ଼ିକର ଯାଞ୍ଚ କରିବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ସତର୍କ ହୋଇଥାଆନ୍ତେ ଯାହା ଯେଉଁ ଭଳି ଭାବେ ମୂଲ୍ୟବାନ ହୋଇଥାଆନ୍ତା ଏବଂ ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରେ ଉପଯୁକ୍ତ ଚିନ୍ତାଧାରା ପ୍ରୟୋଗ ହେବା ଉଚିତ ।

ଦୁଃଖର ବିଷୟ ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ତାହା କରାଯାଇନଥିଲା " ।

ଆମର ମତ ହେଉଛି ଯେ, ଆମେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଏକକ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସମ୍ପତ୍ତି ବିକ୍ରୟ କରିବାରେ ଦୁଇଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠ ଦ୍ଵାରା ଦର୍ଶାଯାଇଥିବା ବେଆଇନତାର ସ୍ଵତଃପ୍ରବୃତ୍ତ ନ୍ୟାୟିକ ସଞ୍ଚାନ ନେଇପାରିବୁ । ତଦନୁସାରେ, ଆମର ମତ ହେଉଛି ଯେ ବିଜ୍ଞ ଏକକ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଅନୁମୋଦିତ ତଥା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଗ୍ରହଣକାରୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପରିଚାଳିତ ବିକ୍ରିର

ବୈଧତାକୁ ବ୍ୟର୍ଥ କରିବା ପାଇଁ ଏହି ପରିସ୍ଥିତି ଯଥେଷ୍ଟ । ବିକ୍ରିର ନିଶ୍ଚିତକରଣ ବେଆଇନ ଥିଲା । ଯଦିଓ, ଶ୍ରୀ ଗଣେଶଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଯୁକ୍ତି ଅନୁଯାୟୀ ସାଧାରଣତଃ ଆଦେଶ 21 ନିୟମ 89 କିମ୍ବା 90 କିମ୍ବା CPCର ଧାରା 48 ଅଧୀନରେ ଏକ ଆବେଦନ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ଵାରା ପରିଚାଳିତ ବିକ୍ରୟକୁ ବାତିଲ କରିବା ପାଇଁ ଅବଧି ମଧ୍ୟରେ ଦାଖଲ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ସେହି ପ୍ରକ୍ରିୟା ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ଵ ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ, ଆମର ମତ ଯେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ କିମ୍ବା ଅପିଲୀୟ ଅଦାଲତ ନ୍ୟାୟାଳୟ ବିକ୍ରୟ ପରିଚାଳନାରେ ହୋଇଥିବା କ୍ଷଷ୍ଟ ଏବଂ ପ୍ରକଟିତ ବେଆଇନ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ନୀରବ କିମ୍ବା ଅସହାୟ ଦର୍ଶକ ହୋଇ ରହିବେ ନାହିଁ । ଆମକୁ ଅବଗତ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଏହା ବିବାଦୀୟ ନୁହେଁ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ କେବଳ 5 ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଜମା କରିଥିଲେ ଏବଂ ବଳକା ରାଶି କେବଳ ଦଖଲ ପ୍ରଦାନ ପରେ ଜମା ହେବ ବୋଲି ନିଶ୍ଚିତ କରାଯାଇଥିଲା । ତାହା ମଧ୍ୟ ବେଆଇନ ହେବ ।

ସେହି ଅନୁଯାୟୀ, 29.8.90 ରେ ଏହାର ବିକ୍ରୟ ଏବଂ ନିଶ୍ଚିତକରଣକୁ ବାତିଲ କରାଯାଇଛି । ଆବେଦନକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ପଠାଇ ଦିଆଯାଇଛି ଏବଂ ଉପଯୁକ୍ତ ଏକକ ବିଚାରପତି ବିକ୍ରିର ଉପଯୁକ୍ତ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ପରେ ଖୋଲା ନିଲାମ ଦ୍ଵାରା ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ବିକ୍ରୟ ପରିଚାଳନା କରିବାକୁ ଅଗ୍ରସର ହେବେ ଯାହା ଦ୍ଵାରା ସମସ୍ତ ଲକ୍ଷ୍ମକ ନିଲାମ ତକାଳି ବିକ୍ରୟରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରିବାର ସୁଯୋଗ ପାଇବେ । ଏହାପରେ, ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ । ଯେହେତୁ ଏହା ଏକ ମାମଲାର ପୂରୋବନ୍ଧ ଏବଂ ପ୍ରାଥମିକ ବିଚାରାଦେଶ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ହୋଇଯାଇଛି, ପ୍ରାଥମିକ ବିଚାରାଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ହୋଇଥିବା ମକଦ୍ଦମା କିମ୍ବା ବିକ୍ରିର ପରିସରକୁ ବ୍ୟାପକ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ପକ୍ଷଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ଉନ୍ମୁକ୍ତ ନୁହେଁ । ଯଦି କୌଣସି ପକ୍ଷ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଅଧିକାର କିମ୍ବା ପ୍ରତିକାର ପାଇଛନ୍ତି, ତେବେ ଏହାକୁ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲାଗିବ ଏବଂ ଏହି ମକଦ୍ଦମାରେ ନୁହେଁ । ସମ୍ପତ୍ତିରେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 ଏବଂ 2 ର ଅଧିକାର, ଯଦି କିଛି ଥାଏ, ସେ ବିଷୟରେ ଆମେ କୌଣସି ମତ ପ୍ରକାଶ କରୁନାହିଁ ।

ଆବେଦନକୁ ଖର୍ଚ୍ଚ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ଆଦେଶ ବିନା ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ।

ଟି. ଏନ୍. ଏ.

ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

“ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମା ରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।”

ଭାଷାନ୍ତର :

ସୁମିତ୍ରା ସାହୁ ,ଅନୁବାଦିକା,

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।